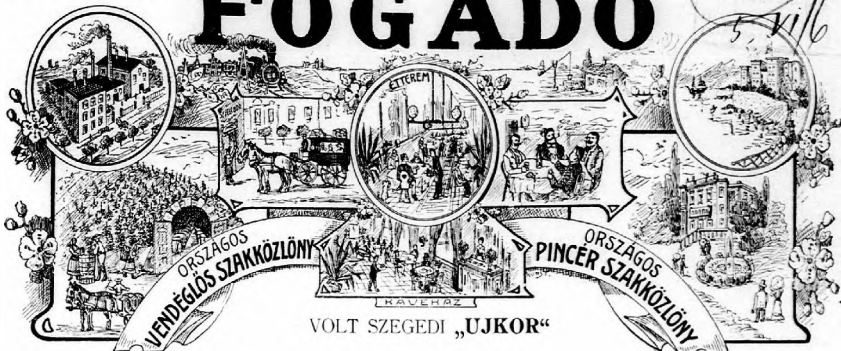


FOGADÓ



VOLT SZEGEDI „UJKOR“

A MAGYAR VENDÉGLŐS ÉS KAVÉSIPAR, A HAZAI ÉRDEKEIT FELKAROLO }
ÉS IDEGENFORGALOM ÉS A HAZAI BORGAZDASÁG } SZAKKÖZLÖNY.

SZERKESZTI ÉS KIADJA:
FLÓR GYÖZŐ.



Klochnyl Gábor, az «Uj kispipa» vendéglőse
Budapest.



Radasztits János, Medgyes, Szőlő-szálloda



Müller István és neje, fűpincér, Erzsébetváros.



Giraucher Alfréd fűpincér, Kiskapus.

A hazai fogadók, vendéglők és kávéházak, fürdők, kirándulók, valamint az ajánlhatóbb cégek és beszerzési források.

A „FOGADÓ” ÜTMUTATÓJA.

Ezen rovatban mindazoknak, a kik a lapot egész évre fizették elő, üzleti címét állandóan egész éven át díjazalmal közölik. Előfizetőik két soron túl minden szór 9 fillérrel kelt. Nem előfizetőik ezen hirdetés egész ára 16.—, felteve 3.— és nyugdíjas 5 korona — és minden további szór 3 fillér.

BUDAPEST.

Fogadók.

Bristol szálloda (Illits József) Dunasor.
Hungaria nagy szálló Kis-hid utcája (Ig. Burger K.)
Royal nagy szálló Erzsébet-körút (Igaz Schwab J.)
Kontinental szálloda (tul. Fehér Gyula, V. Nádor-utca és Széchenyi utca sark.)
Orient szálloda (tul. Molnár Sándor) Népszínház-szemben.
Pindinger Lajos „Alföld” vendéglőgáza, szemben a két pályaudvarral. A vasúdvéki üzletbeliek szálló és vendéglője.
Vendéglők.
Albert Viktor vendéglője, Rökk Szilárd-utca 10. A pincéri kar régi vendéglője.
Bauer János vendéglője, VII. ker., Arena-ut. 6. sz. Olcsó magyar konyha.
Babolyicz István vendéglője, IX., Soroksári-utca (55. sz.) és a Bakács-tér sarkán.
Gámbos János vendéglője Magyar-utca 3. Üzletkارتársak vendéglője.
Gámbos Lajos vendéglője, Városház-utca 10. Somogy-Zala vidéki kártársak vendéglője.
Gruber József „Babeleves csárda” nagyvendéglője. Egész éjjel nyitva. VII., Miksa-utca 8.
Hecker Lajos vendéglője, VII., Király-utca 51.
Hernhut János vendéglője, az „Utolsó Bosnyak”, VII., Zugló, Gasnyák-utca.
Horváth János vendéglője, VIII., Vas-utca 1. szám.
Janura Károly vendéglője Podmanický és Gyár-utca sarkán. Fővárosi pincérek találkozója.
Könya Sándor „Rózsa borkor” vendéglője, Nagymező-utca.
Kubancz Vince „Budai vigadó” étterme II. Fő-utca.
Ladányi Gyula vendéglője Rökk Szilárd-utca 23. Környékvéki üzletbeliek találkozója.
Laszovics Győző vendéglője Szt. Királyi- és Sándor-utca sarkán.
Paldy László vendéglője, VI., Szondi- és Eötvös-utca sarkán.
Petrákovits József vendéglője, Ferenc József rakpart 1.
Putnoki István éttermei és sörcsarnoka, VIII. ker., József-körút és József-utca sarkán.
Schreiner Márton vendéglője, VII., Izabella-utca. Magyar színház-szemben. Dabasi rízing és asztali borkor.

Schuster Hugó „Éttermek” Andrássy-ut. 65.
Springer József vendéglője, a közigazgató-szemben. Középvéki-ut. 12.
Szeiczik Ottó vendéglője, VI. Dávid-utca 12. Termelőköri tét tiszta borkor.
Szűts és Balika éttermei. Deák-tér 2. sz. A Magyar Orsz. P.-Egylet tagjainak találkozó helye.
Wurgits Vilmos vendéglője Keresepi-ut. és Aggteleki-utca sarkán.
Deutsch Pál vendéglője (ezelőtt Schwab A. vendéglője). A pincéri kar régi találkozó helye.
Tomik János vendéglője, VII., Dohány-ut. 38. Üzleti kártársak központi találkozója.
Nika Antal vendéglője, IV. kerület, (Belváros) Váci-utca, saját háza. A régi pincéri gárda vendéglője.
Putnoki István éttermei, VIII. ker., József-körút és József-utca sarkán.
Kiss Henrik vendéglője, VI. ker., Teréz-körút és Rózsa-utca sarkán.
Rapp Richárd „Zöld hordó” vendéglője, Kishid-utca.
Holler József vendéglője, IV., Molnár-utca 23. A belvárosban megforduló pincéri kar találk. helye.
Kolossa István vendéglője, Erzsébet-körút 41. sz., a Royal szálló közelében.
Klökányi Gábor vendéglője, IV., Gerlőcy- és Újvilág-utca sarkán.
Hentzel Lajos „Polgári borkor és sörháza”, VIII., Szentkirályi-utca 4.
Dékány Sándor vendéglője, Csömöri-ut. 3. szemben a keleti pályaudvarral.
Bárány Lajos borkor vendéglője, VIII., Hernád-utca 8. Kecskeméti és saját termései borkor.
Paschnik Ferenc éttermei, IV., Kecskeméti-utca 14.
Jurák Mihály vendéglője II. (Budán), Gellérthegy-utca 3.
Horváth Károly vendéglője, IV., Mátyás utca 5., az idényipaccal szemben.
Kolburg István vendéglője (Budán), Erzsébet-hidral részút szemben.
Rosenberg Sándor vendéglője, VII., Csengeri-ut. 11.
Littman (Ladányi) József éttermei, VI., Lipót-körút 27. Részút a Vigzsinházal.
Réhi Miklós vendéglője, VI., Hajós- és Uj-utca sarkán. Magyaros konyha, saját szűr. borkor. Üzletbeliek kellemes találk. helye.

Kávéházak.

Abbázia kávéház (Steuer Gyula tul.) Andrássy-ut. Aladási Károly „Kisfaludy-kávéháza”, Teréz-körút és Szonyd-utca sarkán.
Balaton kávéház (Tihanyi József t.) Keresepi-ut. és Szentkirályi-utca sarkán.
Boda kávéház, József-körút és Baross-utca sarkán.
Beutovari kávéház (tulaj. Goldhammer A.) Váci-körút 24.
Élő kávéház (Knappé János tul.) Keresepi-ut. és Kazinczy-utca sarkán.
Erzsébet-hid kávéház (tul. Rapszky Zsigmond) budairen. Döbrenté-ter.
Fellegi Elede „Elevátor-kávéház”, Ferenc-körút.
Gyárfás Pál kávéháza, Váci-körút és Podmanický-utca sarkán.
Jókai-kávéház (Freudenfeld Mór, IV., Zöldfa-utca 34. és Só-utca sarkán. A belvárosi üzletbeliek találk. helye. Egész éjjel nyitva.)
Kalászy József kávéháza, Csömöri-ut. Keleti pályaudvar. szemben.
Klotild kávéház (tul. Katona G.) Belváros, Váci-utca.
Kornstein Gusztáv kávéháza, VI., Vörösmarty-utca 63. Terézvárosi üzletbeliek találkozó helye.
Labez Frigyes kávéháza, VIII., Baross- és Szilv-utca sarkán.
Medikus kávéház (Kmetty Lajos tulajd.) Őllői-utca, a klinika mellett.
Frisch Antal kávéháza, IX., Soroksári-utca 15. A fővárosi pincérek találk. helye.
Nea Jókai kávéház Erzsébet-körút (Harsányi testvérek).
Sybert János kávéháza, Hajós- és Károly-utca sarkán. Üzleti kártársak találkozó helye.
Ulits Lörcinc „Árpád-kávéház”, Erzsébet-körút és Dohány-utca sarkán.
Unterreiner Vince „Liget-kávéháza”, VII., Arena-ut. 33. az Arena-színház mellett.
Weiss Agoston „Kaszinó” kávéháza, II. ker. Margit-körút.
Műegyetem kávéház (tul. Fertik József) Buda, Ferenc József-hid-al szemben.
Kávéház Petőfiszék (Ifj. Szankály J. és T. sa, Hannikér) Erzsébet-körút és Dob-utca. Üzletbeliek találkozó helye. Egész éjjel nyitva.
Csala Gábor „Orléans-kávéháza”, IV., (belváros) Győr-utca 1. Üzleti kártársak találk. helye.

Kallós kávéház, tul. Kallós (Keimer) Márkus, VI., Teréz-körút. A biliárd művelések „O thona”,
Antony Vilmos „Magyar színház” kávéháza. Veszély-ut. és Izabella-ter.
Katona Gyula „Klub” kávéháza, V., Ipók-körút, a Vigzsinház mellett.

Alsó-Lendva. Neubauer András „Korona” szállója. **Ferentz József** vendéglője (volt Poppel vendéglő). **Reverenz István** vendéglője, Kővár a vasúthoz.
Leuzicz Viktor (Tuskefélé) vendéglője. Magyaros konyha.
Révész Samu Központi kávéháza, a Fő-utcan.

Alsó-Lendva. Hosszu-falu. Szabán Endre vendéglője. Hosszuzalusi- és a lendvai kirándulók.
Arad. Braun és Schuch sörcsarnok és éttermei a városkával szemben.
Kass Béla éttermei és sörgőze a Szabadság-téren. **Hungaria kávéház** (Skerdula István tulajd.) a város központján.

Kovács és Novoty Vadász kárt. étterme és nyári kertje. Üzleti kártársak találkozó vendéglője.
Korona kávéház (tulajdonos Grünwald Simon) Árpád-ter. 2. Egész éjjel nyitva.
Pordán Lajos Magyar kir. vendéglője, Bock-tér.
Tüchler Arad Abbázia-kávéháza Szabadság-téren.
Óz Ritter J. F. „Baross” kávéháza (volt Kmettykó kávéház).

Barcs (telep). **Hoffman és Krausz** „Garni” szállója, az állomás mellett.
Planitz Károly vendéglője a Telepen. Szállói szobák, magyar konyha.
Balaton-Szent-György. Tóth József vasuti vendéglője.

Borsosjenő. Köcsy Antal „Kőponti” szállója. **Bezeretóháza. Sopf M.** „Hungária” kávéháza.
B. Csaba. Bartos János Nádor szállója. Étterem, kávéház, sörgőze.
Enders: Károly vasuti vendéglője, a városi közönség kirándulója.
Fiume szálloda (tul. Ketter Károly) a központon.
Kozma Márton Fehér bárány szállója és vendéglője.
Vocet Adolf sétateri Kioszk és nyári nagy vendéglője.

Freiberger Márton „Korona” kávéháza. Üzleti kártársak találk. helye.
Bors Simon „Vasuti” szállója. Tiszta és olcsó szobák. Csongrádvéki borkor.

Bayer Ádám „Baross” vendéglője és kávéháza.
Balassagyarmat. Tóth István szállója. A llam szőlőtelepek termelt borkor.

Gyárki testvérek éttermei a Fő-utcan. Balassagyarmatvidéki borkor.
Csákortany. Friedl József Zrinyi-szállója.
Horváth Géza Aranybárány szállója.

Csongrád. Góda István „Magyar király” szállója.
Csorna. „Angyal” vendéglő (tul. Dreisinger testvérek). Saját szűrtől borkor.
Beer Vince „Korona” szállója. Étterem és sörgőze.
Cissterer István vendéglője az állomásal szemben. Olcsó magyar konyha, tiszta italok.

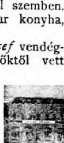
Dreisinger József vendéglője. Termelőköri itt borkor.
Nemes Ignác Erzsébet-kávéház és sörgőze. Keressk. utazók, üzletbeliek helyi találk. közp. helye.

Debrecen. Angol királyi nő szálloda a v. színházal szemben. (tulajd. Hauer Bertalan).
Arany díka szálloda (tul. Német András).
Beke Aladár „Kispipa” vendéglője, gr. Degenfeld-ter.
Debrecen-szálloda, Fő-utca (tul. Harangi György).
Erős Jakab „Magyar király” kávéháza. Üzleti kártársak találkozója.

Németh Mátyás vasuti szállója, szemben az állomással.
Ottó kávéház (tul. Rosenberg S.) A pincéri kar találkozó helye.
Ottó Sándor vasuti vendéglője, a városi közönség kirándulója.

Hungária kávéház (Weichinger Károly) „A fő-utcan.”
Deés. Hungaria szálloda (tulajd. Ment Béla) Étterem, kávéház és sörgőze helyiségek.
Nagyfa-vendéglő (Száilyi Gyula tul.) Erdélyi magyar konyha, saját szűrt. borkor.

Offák Antal Angol-szállója, étterme és kávéháza.
Vasuti vendéglő (Keller Sándor vendéglője). A közönség kirándulója.
Déva. Fehér-erény fogadó (városi szálló) tul. English Béla.



ORSZÁGOS
VENDÉGLŐS SZAKKÖZLÖNY

FOGADÓ

ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLÖNY

VOLT SZEGEDI „UJKOR“

A MAGYAR VENDÉGLŐS és KÁVÉSIPAR, a HAZAI és IDEGENFORGALOM és BORGAZDASÁGI ÉRDEKEK SZAKKÖZLÖNYE

Előfizetés: Egy évre 12 kor. Félévre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.Szerkesztő és laptulajdonos
FLÓR GYŐZŐ.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Kerepesi-ut 13.

A nyilvánosság előtt.

A mi első sajtói krónikánk — ez új esztendőben — jól és jó helyen kezdődött. Törvényészeki teremben. Vagyis: bírák és patvaristák előtt. Minél fogva ez a mi krónikánk tanulságos és ha úgy tejszik — szenzációs is. Mint mindenféle patvarista dolog.

E dologra különben okot egy élemedett kocsmáros adott, azaz: egy vén kocsmárosnak okot volt főpincérje szolgáltatott, hogy — védekezze. Hogy védje magát a család és sikkasztás vádja alól, amivel őt egy lap nyílt-terében illette.

És védte magát. Könyörgve és bárány tudatlansággal és cinikusan. S a bíró előtt annyit bukdácsolt, *könyörgött* és minden pincért oly siralmas áhitattal nevezett gazembernek, hogy ellenfelét a törvényszék végre is elítelte. Hogy nem végérvényesen, mert a perügy fellebezés folytán új tárgyalásra kerül, s ekkor könnyen megeshetik, hogy a puská visszafelé sul el. És hévízi Jeruzsálemi kocsmáros kartársunk akkor hiába itatott pezsgőt a bpesti Orientben.

Mi egy törvényészeki terem? Olyan hely, ahol a Justícia előkelő hivatalnokai, tudós jogászberekek és a társadalom minden rendje, intelligens és kevésbé intelligens, korlátolt és még korlátoltabb népe jelenlétében történik döntés két fél igazában, melyet azonban viták és a tanubizonyásra beidézettek nagy seregének fölvonulása előz meg.

A mi iparososztályunk így helyen volt képviselve e hó 9-én. De bár csak ne lett volna. Ha volt is, csak ne azoktól, akik nevezett időben és helyen megjelentek. Akikhez hasonlókat, korlátolt és elmaradottabbakat összeválogatás után sem lehetett volna egy csoportba hozni. Kivéve egy-két értelmesebb főpincért, akik a vádolt fél javára lettek vón hivatta tanuskodni.

A mi szakfoglalkozásunk mely sülydedést, műveltségi és erkölcsi szempontból, ezek az Áron vesszejével összedet alalakó tüntették ki legjobban, akik a nyilvánosság előtt egymást túllicitálva avatták erős fogalommal a vendéglős és pincér közti csalást. A műveltség legegyszerűbb részére való

parasztikus modorban igyekeztek bíróval, ügyvéddel és a különböző társadalmi osztályokba tartozó hallgatósággal elhitetni, hogy vendéglős-kocsmárosnak a hivatásához tartozik a főpincér megrovódítése, amit viszont tenni a főpincér is utalva, kényszerítve van. S mindezt vastagon ráharangozott a *Jeruzsálemi* kocsmáros: Könyörgöm alázatosan nagyságos bíró ur, valamennyi pincér ilyen gazember!

Az egész ezen ügy különben kicsike, jelentéktelen és olyan, hogy foglalkozni sem igen érdemes vele. Mi nem is foglalkoznánk hozzá vezető helyen, ha a napi krónikák tömkelegében elenyésző eme semmisséges ügyben nem a helyzetünk tükrét látnók, azt, amelynek szempontjából a nagyközönség szeme — a mi szakfoglalkozóink nagy részét — még mindig a legelmaradottabb, az utolsó füzletemberként látja. S a mi osztályunknak hány ilyen *Lustig* Salamonya van, akik a közönségnek eme rolunk vallott nézetét, a korlátoltságukból eredő hasonló tényekkel dokumentálják, megerősítik.

Mi ilyen szerettük volna, ha a nyilvánosság előtt a szellemi mivoltunkat ekként tükröző ez esetnek szem-és fultanujaként azok egy-kettéjé láthatjuk, akik a mi szakiparosaink modern haladásán fáradoznak. A mi művelt nyilvánosságunk ezen megszegényített dologt is és még erősebben arról győzte volna meg, hogy ezen osztály társadalmilag való elismerése és előretűtésének alapja és főkölléke — a műveltség és fölvilágosodásban van.

BORGAZDASÁGUNK.

Borgazdaságunk vesztesége.

— Bellusi Baross Károly + —

A „Borászati Lapok“ homlokáról lekerült egy ismerős név, a volt laptulajdonos és fűszerkesztő, *Baross Károly* neve. — Meghalt ez a derék ember.

Pedig még fél életet sem élt, s élete legszebb deléhez alig hogy eljutott — sirba szállt. Itt hagyta ezt a *harcos* életet.

Az ő élete valóban harcos és küzdelmes volt. Harcolt az állam leghasznosabb gazdaságaért, s küzdött a leg-

nagyobb számottévv osztály hasznáért. Ennek érdekében megalkotta és szerezte mindama eszközöket, amelyekkel a hazai köz- és borgazdaságra nagy horderejű céljait kiküzdte s megvalósította. Három lapot alapított, illetve a „*Köztelek*“ és az agrár érdekek lapja, a „*Hazánk*“ megalapításába folyt be, míg a 20-ik évfolyamtól saját tulajdonába vett „Borászati Lapok“-at újja s a közigazdasági lapok elsőjévé alkotta. Megvetette alapját a „Magyar Gazdák Szövetkezete“-nek és újjáteremtője volt a hazai szőlőművelésnek. Legtöbb idejét és munkásságát a mi iparunk alapjál is szolgáló ezen borgazdaságnak szentelte, ezért élt-halt, s egy valóságos hőroszi küzdelmet a nagy borhamisítások tákaragott merkantilizmussal a „Hazánk“ hasábjain ugyancsak ezért vívott. Eme küzdelmek s a kora ifjúságától tartó megfeszített munka merítette ki erős fizikumát. Utolsó négy évében az országgyűlésnek is tagja volt.

Mig élt, mi is többször fordultunk hozzá tanácsért, s a hazai borászat legilletékesebb szakféria ily kérés s óhajunkat mindig gyors készséggel és szívesen teljesítette. Nem ad többé senkinek tanácsot, mert a valódi nagy érdekeknek élt dicső életét elvette a minden életet elvevő halál.

A „Magy. Szőlősgazdák Orsz. Egyesülete“ alelnöke elvesztését tudtul adó gyászjelentését, lapunk más helyén közöljük.

Országos borvásár Pozsonyban. A „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete“ a folyó évben Pozsonyban tartja meg 11-ik országos borvásárját. Pozsony e célra, egy határszeli fekvésnél, mint fejlett kereskedelménél és előhaladt szőlőművelésénél fogva kiválóan alkalmas. Jobb helyet ennél a piac teremtsére állandó vevők szerzésére, és nemcsak hazai, de külföldi vendéglősök és kereskedőkkel való közvetlen érintkezésre találni sem lehetne. Mindez most könnyen elérhető; a *M. Sz. O. E.* igazgatósága, sok ezer meghívóval gondoskodott arról, hogy a vásáron osztrák, németországi és svajci vendéglősök és kereskedők is nagyszámmal vegyenek részt. A magyar borok hírnevének terjesztése és üzleti összeköttetések létesítése céljából nem mulasztják el terme-

lőnk ezt az alkalmat, hanem igyekezzünk borkészletükkel minél teljesebb számban a vásáron megjelenni. A borvásár folyó évi február hónapban valószínűleg annak 25-ik napján nyílik meg és 27-éig bezárólag tart. A borbejelentések határideje folyó évi január hó 25-ig tart. A borvásár iránt érdeklődők forduljanak bővebb felvilágosításért és borbejelentő lapokért a *Magyar Szőlőszőlőgazdák Országos Egyesülete igazgatóságához* (Budapest, Üllői-ut 25.).

EGYLETEK, SZÖVETKEZETEK.

A Somogyi mezőgazdasági vendéglők és kocsmárosok egyesülete í. h. 26-ra tervezett közgyűlését február hó első felében fogja megtartani. Ugyancsak ez alkalommal rendez az Egyesület táncvigalommal egybekötött általános ismerkedési estélyt, mely a közgyűlés kapcsolatosban a Ferenc József fogadó termeiben tartatik. A minden tényben nagy sikereket fölmutató somogyi szakársaink egyesületének, dacára a nem rég tartott zászló avatás stb. berendezési költségének — tiszta készpénz vagyona 940 korona.

FELHÍVÁS.

Azon tisztelt előfizetőinket, akiknek előfizetése lejár s a jelen illetve a mult lapokkal postautalványt mellékelünk, kérjük, hogy előfizetésüket szíveskedjenek megújítani és beküldeni.

Hazafias és kartársi tisztelettel a

«Fogadó»

szerszerzősége és kiadóhivatala.

Csókók.

Irta: *Érdeltés Ferenc.*

— Vagy tán csak a Giovanni mester dörgő szavai hatása következtében merült tetszalomba? Mert tényleg azt a látszatot kelté az a lélekzetnélküli alvárszerűség, amit a Tiberius csöppjeitől néha-néha megreszkető öngyilkos jelölt eszközölt a halászbárka fenekén.

Ép, ez indító ókól, Giovanni nem igen vette le szemét a megmentett emberről s ezt az óvatosságot még a csónak kikötésénél is gyakorolta, a mikor is ezt Lucie leányára bízta, míg maga a víztől áztatott ruházata és így még n-hézabb, élettelen testet, egyszerűen vaskaru ölebe kapta, s a Tiberre nyíló kiskörtájton át a lakásba vitte. Ott aztán megintotat vele egy-két pohár jó erős rumot, száraz ruhát adott rá, s a kívül-belül puha tollal bélelt vendégnyoszolyába fektette. — Hadd aludja és eszmélje ki magát, ez az Ég és Isten ellen olyan nagyot vétő szerencsétlen ifjú ember — mondá Giovanni mester.

II.

A vizes emberről levett kabát belső zsebéből egy kisebbszertű tárcsa esett ki,

A MI CSALÁDUNK.

Képeinkről.

Irta: *Minden Tamás.*

A mi sajátunk munkái.

A Fogadó újsávi *Mi Családunk* folytatása.

Ezen utóbbiak, mint *Tóth Kálmán, Dénes Miklós, Kardoss István* és még egy-két hasonló egyén — nem valami kis kaliberűek a valódi szaksajtói téren. A mi Temesvári Tóthunk, ugyszólván háromnegyed része főpincérségét a szaksajtói munkálkodásban tölté el. Az Országos Nyugdíjgyesület megalakulását elősegítő alapmunkálatokban nálánál többet senki sem dolgozott. Sőt az ő vasszorgalmu munkájának, a mellyel a nyugdíjpersek ország-szerzte való fölállítását vitte keresztül, a melyre külön könyvet, rőpiratot szerkesztett és adott ki és hozott más hasonló nagy anyagi áldozatokat, — köszönhető nagy részint, hogy a máma már sok számos taggal rendelkező Országos Nyugdíjgyesület még a mozgalom stádiumában volt letehető. Eme nemes ügy sikerre vitelén erősen munkált az akkor létező debreceni *Közérdekek*-be, majd a Tóth Endre által szerkesztett *Értesítő*-be s a fővárosi szaksajtókba. De a legtöbb és természetileg ható ily munkáját az *Országos Nyugdíjgyesület* a maga megfelelő alapjára helyezni szándékozó *Országos Pincér-Egyesület* eszméjével jövő szeledei «Ujkor»-ban teljesítette. Az ő valóban becses és nagy szellemi tudása itt jutott leginkább kifejezésre,

de ugyancsak itt tünt ki valójában az ő szakmáját ismerő, szerető és jobb jövőjéért lelkesülő egyéniségének kiválósága is.

(A mi szakmánkra a legsajnosabb az, hogy ülettelajdosainak ekkor nem látták át a felszelen lévő erőket intencióját és nem fogtak össze a hirtelen jött, de a mi iparunk jövő és egészséges fejlődését teljesen magába foglaló és eszme megvalósítására. Az Országos Pincér-Egyesületnek akkori szellemében való megalakítása a pincérség kérdéseinek megoldását, az «Országos Nyugdíjintézet» fölvirágzását és e tőről az összes szociális bajok és kérdések kiküszöbölését jelentette volna.)

Az akkori lelkes időkben és az Ujkor lelkes agitációja folytán egyébként maguktól teremték a legjobb munkatársak. Kardoss István, a temesvári Koronaherceg kávéháznak akkor is főpincére, a közvetlen közelében munkáló Tóth Kálmán és az Ujkor hatása alatt az egész ország hazafias pincéreit vezető ezen sajátban a legteljesebb *Felhívás*-i cikkel jött. *Dénes Miklós*, a győri vasuti vendéglőnek akkoriban is főpincére, pedig lakása mellett egy valóságos fiók-Ujkor szerkesztőseget rendezett be, s onnan árasztotta el egész Dunántúlt körlevelekkel s az Ujkort közleményekkel. Ezen fiók-redakcióból került ki az Országos Pincér-Egyesület első alapszabály-tervezete is, a mellynél jobbat és megfelelőbbet azóta sem készített egy egyesület sem magának.

A köznek és ennek szellemi szövívőjének így támadt és lett mind

melynek belsejében egy kis arckép, egy százas bankjegy és egy négyvagy volt, utóbbi ezzel a felirással: *Cinkey Béla*.

— Bella, Bella, szép név, — mondogatta az öreg halász.

— Szép ám atyám, — mondta rá Lucie és tekintetét a két fél nap óta eszméletlenül fekvő fiatal emberre vette.

— De nézd atyám, milyen szép ifjú! — kiáltott föl az önkénytelen csodálkozás hangján Lucie.

— Az öreg arra fordította a fejét, de ép akkor megkondult a Capitolium nagy harangja és figyelmét az utóbbi kötéltre.

— Valami királygyerek született, ilyenkor imádkozni szokás — beszélte inkább önmagához az öreg. És csakugyan elkezdett csöndesen imádkozni.

E pillanatban érkezett haza a szép Marina, aki Giovanniéknál a Tiberre néző kis hátsó szobát bírta bére. Valami nő szabási vagy ehhez hasonló foglalkozást töltött be, s dacára, hogy keresete havonta a 120 lírát is meghaladta, a halászor elején levő szerény kis lakását nem váltotta vagy cserélte el más, tán az ő jól dotált állásának,

jobbán megfelelő belsővárosi szebb lakással. Az Istenfélő Giovanniéknál, a szelid, erkölcsös Lucie körében és az ő ellátásukkal teljesen meg volt elégedve. Lucie, ahogy Marinát észrevette, futott ki elébe és újságolta neki az eseményeket, megrajzolva röviden a fiatalembernek a Tiberz vízében való pihenés iránti törhetetlen szándékát is. Különböben nagyon szép fiatalember, — gyere be Marina, nézd meg — végezte szavait Lucie. És derek lakonőjüket, vitte be magával.

A mindeddig kábultságban fekvő ifjú ekkor nyitotta föl először szemét, s a belépő és feléje szentelenül közeledő két leányra tekintve, a következő szavakat hallatta:

— Szép, nagyon szép, amikor az ördög a homokban heverész... Hé, Szarvas koma! micsoda gyerekes eljárás ez téled. — Majd hirtelen a homlokára üt s az ágyban felülve öntudatosan kérdezi: — Istenem, hova kerültem én! — Jó emberek közé — felelte csöndesen a szép Marina, kinek utolsó szava azonban zokogásba finkult és keserves sirás és érzések közt hagyta el a nagyon gyorsan a szobát.

több küzdő katonája. A hitében és szakmájában elsősorban magyar és hazafiás *Török* Laci fent, Csák Máté földje határában (Arva és Honban) toborozta az Ujkor seregét, míg *Dávid* Sándor Trencsény-Teplitz és *Ausländer* Gyula Herkules-fürdőről küldöztek a számban és erőben nagyra nőt hivat. *Düssy* Ágoston Brassóban, *Erdéltis* Ferenc Pozsonyban szervezték sajtóink a közjó érejt. Ezen munkájá közlön és annak előnyét célozva lépett át utóbbi (t. i. Erdéltis) a humor terére s lett kacagató mulattatója Bécsnek hű szomszédja: Pozsonyváros intelligens publikumának, de elsősorban a saját osztályának — az addig ott nem észlelt bíguli színi előadásával. Ily zsanéri dolgozatokat az Ujkor és gyakran közölt pennájából, amely azonban a mozgalmás évek múltán érzelmeket meghatóvá változott át.

A *Fogadó* munkásgárdáját egyébként nem mutatja be teljesen az újvízi számunk 8—9 old. képcsoportja; ez csak egy kisebb része annak a számban impozáns és hatalmas seregnek, amely a *Fogadó* célját és törekvéseit szellemileg is támogatja és előmozdítja. Nincsenek itt képviselve sokan azok közül, akik az Ujkor-nál teljesített teendőikkel a folytatólagos *Fogadó*-hoz jöttek s akik az újabb generációból vonultak a *vénpenusások* seregébe. *Kiss* Kálmán, a váradi majd közelebb a győrideken, a poeta *Lobermayer* Nagyhortobágy táján, *Horváth* Lajos a kékhegyes Mármarosziget és *Baumgartner* Jenő Sopronból immár a *Fogadó* gárdájához szegődtek, s ugyan

csak e sajtónkat szolgálják derék munkásságukkal: *Lichtenstein* Ödön és *Zinhaber* Ferenc, a magyar szakéesség eme komoly törekvést két kiváló tagja is, a «Könyha-művészet» rovataiban dolgozataikkal.

Ekként fűződik egybe és képez egy családó: a mi sajtónkat az ő derék s az ország minden részében lévő munkátsársaival és a mi iparunk összes szakfoglalkozóival, amelyek a mult számban bemutatott szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk belső dolgozói ugyancsak velük és általuk készítik a hivatásának megfelelő *Fogadó*t.

A *Fogadó* szerkesztője és munkatársait különben az elmúlt napokban több helyről illeték kérdéssel, hogy a mi sajtónk munkái és képesarnokáiba hogy került *Iház* György, a «Vendég-lők Lapja» szerkesztője, aki sajtóját foglalkozásánál fogva a «Fogadó»-nak ugyancsak versenytársát képezi.

Ezek a kérdések, illetve eme tény jellemzi leginkább az életét a legszébb, a családi összetartozandóság eszméjét ápoló és terjesztő *Fogadó*t, amely miként a vele ellentétes nézetet valló és saját fajbéli épp akként nem elárulja a «Vendég-lők Lapja» szerkesztőjében, akit szintén ez a szakma nevelt és ugyancsak ama törekvések, a közérdek jója és szakmája szellemi mivelése indították a sajtói működését, miként a *Fogadó* szerkesztője.

Miután pedig ezuttal a *Fogadó* munkatársairól nem írok biográfiát, *Iház* György kollégánkról is csak azt említem meg, hogy ezeitől szerint ő a

mi szakmánk legvénebb pennája. Sajtói működése messze nyulik vissza, egész a — Holdvilág. A publicisztikai tereen ugyanis *Holdvilág* című humoros lapjával jelent meg először, amelyet székesfehérváron szerkesztett, s melyet abba hagyta, jelen lapja megalapításához látott, küzdvén azzal jó és rossz időn és két évtizeden át, miközben egynehányszor képviselőjelölt is volt és pedig hol *Ráckeve*n, hol az erős ellenzéki szellemű VII-ik kerületben, Bpsten, ahol azonban következetesen mindig kormánypárti követet választanak. Mind annak dacára a mi derék szakújságiró társunk nőlen és ifju, épen mint *Hegyháti* Sándor, a volt szegedi Ujkor és *Fogadó* lapunk munkatársa, a ki régi pincéri évei ellenére husz esztendőn ifjui lelkesedéssel és gyorsasággal munkál és fáradozik az ő sajtója előre haladásán. Választási idő lévén, szívből kiáltok vivatát a *Fogadó* hasonló önzetlen s igyekvő összes derék munkátsáira...

Geiszlinger Endre.

Ha Hymen Isten ő felsége egy szép kis asszonykával meg nem áldja vala, Geiszlinger Endre szintén a *Fogadó* munkatársai körébe kerül, mivelhogy előbbi sajtónk munkásságába ő is megfelelően folyt be, és pedig Győri idejéből. Származási helye különben neki is a mintamegye, Vas, melynek szép Sárvár városában született, ott is tanulta pincérmesterségét, amelyet később a győri Hűj és Bárány szállodákban majd Budapesten folytatott. Mint főpincér a vidék első helyein, de

ember újból elszenderedett. Amikor elmából ismét fölébredt, Marina állott előtte.

— Lenkém, drága Lenkém! — kiáltott föl, kitoró nagy örömmel. Közben sirt, nevetett s a hozzája hajló szép leánynak, arcát, szemét és kezét csókolta hűvel, ott ahol érte. — Lenkém, élvezte, szép menyországom, hogy került itt Rómába, mint jöttél ide? — kérdezte mohón és tudakolta egyre.

A szép leány megtörilte az örömkönyvekként szinte megátartott arcát, aztán közelebb vonta székét s a véletlen utjába hozott ismerősének a következőket beszélte el.

IV.

— Emlékszel-e még Béla, arra az esetre, amikor a ti ismeretes családi szerencsétlenségtek folytán az ötödik osztálynál alba kellett hagynod a tanulást, s az új pályaválasztás előtt még egyszer előtölt hozzáknak, s elválasztás alkalmával az első, édes csók után ezeket mondatd:

— Ne vágyj, ne gondolj senki csókjára, senki ölélésére, mert édesebb csók és igazabb szeretettel náladnál senkire fog, senki se tud lenni irántad.

(Folyt. köv.)

— Földi, honfitárs és azt hiszem — de még sem merte kifejezni a többi gondolatát. Ehelyett az ágyára borult és keservesen tovább zokogott.

III.

Giovanni az egységes olasz háboruban, magyar legionáriusok közé került és azoktól tanult meg, ugy ahogy magyarul, s a még nagy évtizedek multával is, ha nem is beszélte jól, de teljesen értette ezt a legszebb nyelvet. Így érté meg az aléltágából ébredt ifju első, valamint a szép Marina szavaiból, hogy az ő szép lakója és kimentette tulajdonképpen is magyar. Ennek a felfedezésnek igen nagyon megörült, ép ezért betegelőt a legatyaiabban kérdezte:

— Hát ücsöm, miétek dolgokat is diskuráltál te az előbb?

— Az ifju szinte csodálkozva nézett a majd egész jól beszélő olasz halász mesterre, de aztán annál szivesebb készséggel válaszolta neki ezeket:

— Ezelőtt felőrával egy honfitársammal szálltam pörbe, akit kiválgazta nagy tisztességtelen dolgokra vitt. Az összeztízés a Tiber partján, az ördögmalom-

nál történt, s a vége az lett, hogy birokra mentem életem megrontójával, miközben mind a ketten a Tiber vizébe estünk. Lent, a Tiber fenekén az ördögöt láttam meg, ahogy az fölünk nem messze a homokba hervesztést és nevetett felénk nagy csufondárosan.

— Te szarvas szörnyeteg! — kiálték reá irtóztatós haraggal — ha van valami tisztesség a pokolban és benned, ezt a pokol tűzére valót, t. i. ellenfeletem, azonnal méltó helyére juttatod.

De a sátán a szemembe nevetett s hogy emiatt ráakartam rohanni, gyorsan fölugrott és egy háromfejű kigyóféle bestiát kapott föl maga alul, s miután ezt maga körül többször megforgatta, oly irtóztatós erővel csapott azzal felém, hogy a Tiber vize majd mért-földnyí szellességben vált ketté, ami bár részemre szerencse volt, mert a víztelen Tiber fenekéről gyorsan parton voltam, de ugyanekkor föl is ébredtem. De — tette hozzá kis vártatva — a pokolban mégis csak több az igazság, mint itt a földön: ellenségem a folyó fenekén maradt.

Az öreg halász álmélkodóan csóválta a fejét e gonosz álomra, míg a fiatal

huzamosban a fővárosban működött, hoz több kávéháznak, mint a győri s az időben új «Központ» kávéháznak vitte üzletvezetői teendőit. Jelenlegi állásában érdekes annak megemlítése, hogy az Elitébé «Balaton» kávéházi 3 éves főpincésége után és 3 évvel ezelőtt *Knappe* János utóda és az «Elité»-ben ugyancsak Balatoni utóda lett főnöke. Az előkelő színvonalú és végtelen nagy üzlet publikuma — ép miként ifjú főnökét, őt is rompanatul kedveli, de különösen (s négy szem közt mondván) a kávéház szép hölgy vendégei, akik löversenyi tippelés, sorsjegy rendezés stb. ridikül ügyükben mint afféle szekretáriushoz, oly bizalommal fordulnak hozzá és veszik igénybe tanácsait. A hölgyek bizalmát és szeretetét ekként teljesen bíró Geisinger kartársunk ambíciójára azonban fenti körülmény kevésbé sincs befolyással, ami leginkább abból is kitűnik, hogy a saját osztálya ügyét intéző intézeteknél is fontos missziót tölt be, mígvéghő a Mope igazgatósága és választmányának valamint ezen intézmény saját kebelbeli zenebandájának is egyik alapítója. Oda haza pedig gondos, jó családító és derék, szerető atya egy aranyos kis szöke csemetének, de mindenek fölött — miként meggyéjének származottja — hazájának valódi lelkes honfia.

(Folytatása következik.)

Helyreigazítások.

«Boldog újévét!»

Lapunk újvi számában a nyomdai munkák többféle zsfoltósága, valamint a pontos időben megjelent «Fogadó» nagyobb terjedelme folytán több sajnálatos sajtóhiba fordult elő s ugyancsak fennebbi munkatálalmazás és az idő előrehaladottsága miatt a *Boldog újévét!* rovatból több olyan kartársaink maradtak ki, akik üdvözléteik nyilvánítását megfelelő időben adták fel Amidőn evéghő és különösen az üdvözlétek közlésével elmaradt kartársaink elnézését kérjük, az ezt pótló, valamint a fentemlített sajtóhibák helyreigazításának alábbi sorainkban teszünk eleget.

Sajtóhibák.

A *Fogadó munkatársai és levelezői* közt, a 8—9. oldali csoportképen *Zinkóber Ferenc* szakács-munkatársunk neve áll tévesen, amennyiben őt a dolgaiban véget nem látó *szedőgyerek* «Zinholz»-nak keresztelte el. Ugyancsak ily módon tette meg a «Boldog újévét» rovatban *Fritz Ferenc* és *Newmann Károly* sajtóársainkat a fővárosi «Fiume kávéház» főpincéreit a «Budapest kávéház» főpincéireiv, míg *Mayer Jánost*, a teendőit expressz-uton (Waggon-Lits) immár 8—10 éve teljesítő ismert főpincért az

érsekújvári vasuti vendéglő derék *Muki bácsi*-jával hasonlítottá egybe s az *Összes jó barátok és ismerős kartársaknak*

szánt üdvözlötet az érsekújvári vasuti vendéglő vendégközösségre stb.-nek szedte ki. Az ezen rovat szedője más-különbön a zeneművészetéről ismert debreceni *Bika-fogadó* szobafőpincére, *Millin Jeannak*, valamint a kiváló ellenzéki vezér *Szederkényi Nándornak* meleg tiszteelője, aminek nyomásabb kifejezést azzal adott, hogy *Millin* részére két üdvözlő szöveget és a váradi *Karner vendéglő* főpincére, *Szederkényi János* helyett *Szederkényi Nándor*-t szedett. Nem táplálta ez érzelmeket *Cigler Sándor*, a székesfehérvári «Magyar király» szállószobafőpincéire iránt, akit *Gigler*-nek tett meg. *Szrilets János*, III. o. főpincért, a párkányánai vasuti vendéglőből Érsekújvárra, *Muki bácsi* mellé helyeztet át s ugyancsak a szegedi pincéri kar derék *Gyula bácsiját*, a kis Kass-vendéglő főpincéret minden belügyminiszteri enge-



Kozma László London, South Kensington Hotel.

dély nélkül *Lichtmann*-ra változtatott. Az üdvözlési rovatot sajtóhibákkal ekként megspékélő betűmester mind-zenefelül meg azzal tetőzte tévedéseit, hogy *Springer József* ipartárs. első üdvözlő szövegéből egy szót kihagyott, minőfoga a minden jókat ohajgott, egyszerűen csak újévét és nem boldogot kívánt n. pályatársainak. Az ekkénti hibák miatt kimaradt üdvözléseket itt közöljük:

Boldog újévét!

Tisztelt barátaim, ismerőseim és kartársainak az év fordulásával szíves jókívánataimat fejezem ki.

Budapest,
Royal-szálló.

Csukovits József
szobafőpincér.

Az év fordulásával t. jóbarátainak, ismerőseimnek és kedves vendégeimnek szíves jó boldog újév kívánataim ez uton fejezem ki.

Budapest,
Rökk Szállár-10.

Albert Viktor
vendéglős.

Összes jó barátaim és ismerőseimnek boldog újév kívánásaimat ez uton nyilvánítom.

Budapest,

Paál János.

Bolgog új évet! t. barátaim és ismerős pályatársainak ez uton kívánok.

Szombathely,
vasuti vendéglő.

Köttbaum Gyula
főpincér.

Jó barátainak és mindazoknak, kiknek holtétől nem tudok, boldog újévet ez uton kívánok.

Szombathely,
Sabaria-szálló, polgári étterem.

Benky Vilii
főpincér.

Személyes ismerőseim és barátainak szíves b. u. é. k.

Pécs,
Royal nagyszálló.

Hajnal Aladár
főpincér.

Szíves jó kívánataimat fejezem ki az év fordulója alkalmából minden jó barátom és ismerős kartársainak.

Garambértelek.

Ifj. Cidlik Ferenc
vasuti vendéglős.

Az új év alkalmából t. barátaim és ismerőseim, valamint a Mope híveinek tartós szerencsét és boldogságot kívánok.

Budapest,
Mope.

Sólyom Sándor
ügyvezető.

Szíves jó kívánataimat fejezem ki minden jó ismerőseim és pályatársainak.

Léva,
Lang-kávéház.

Vogrincsecs Ferenc
r. főtőpincér.

Az évforduló alkalmából lapunk szerkesztőségét és szerkesztőt én t. olvasók és jó ismerősök köréből szintén számosan gratulálták, melyeket lapunk mult és a jelen számában is hasonló melegséggel viszonzunk. Ezen üdvözlétek közül egyet, egy derék ismerősrünk, a budapesti Muhr-vendéglő előnyösen ismert főpincére és gárdája által lapunk szerkesztőségéhez intézett és a mult számunkból ugyancsak kiszorult üdvözlötet itt közlünk:

B. u. é. k.

Kedves szerkesztő úr! Egy év ismét legördült, ami a mi pályánkon nem kis jelentőségű. Nem mulaszthatjuk el ezen alkalommal a görddő újít újból kezdő év elején az Ön iránti s szívóbbi jókívánatainkat kifejezni. Adjon Isten ez évben még több szellemi erőt, hogy érdekeinket hasonlóan az eddigiekhez és még fokozottabban szolgálhassa.

Budapest. 1905. jan. 1.

Kaszás Lajos,

Szeker Károly, **Cseke Lajos,**
Horváth Pál, **Szabó Gyula,**
Petkovits Gyula, **Szendrey László,**
Táky Ede.

Pénteki találkozók.

A «Budapesti kocsmárosok ipartársulata» tagjai közlebbi oszonná-összejöveteleiket a következő sorrendben tartják:

Január 27-én: Száger József vendéglőjében, IX., Ranolder utca 31.

Február 3-án: Löwenberger Márton vendéglőjében, I., Döbrentey-tér 3.

Február 10-én: Ruzicska József vendéglőjében, VII., Szövetség-utca 24.

Február 17-én: Bayer János vendéglőjében, VII., Aréna-ut 6.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

Lapunk azon t. előfizetőit, akiknek mállal utalvány-mékkeltetett, kérjük, hogy az előfizetésüket beküldeni sziveskedjenek. — *Ösmerőseinket és barátainkat kérjük, hogy lapunkat közzükben sziveskedjenek terjesztini.*

Almanach-unk (a Fogadó «Album») melynek díszes külső táblázatát újví számunkban mutattuk be, most került ki a sajtó alól s ugyancsak most fogtak hozzá a borítékok elkészítéséhez is a borítékok befejeztével azonnal megkezdődik a szétküldés. — A Fogadós, Vendéglős és Pincérek „Almanach“-ja (Album) első példányait azok kapják, akik megrendelésüket eddig be- küldték.

Vendéglős, — Pincérbáli... A «Budapesti Kocsmárosok Ipartársulata» és a «Magy. Orsz. Pincér-Egyesület» ez ideig béli vigalmuknak együtt tartását határozták el. A valódi családi és szakosztályunk ideig béli kézt a legesikertel- tnebbek mutakozó béli mulatságra vonatkozó intézkedések a mindkét részről való bábjozottságok megválasztásával most vannak folyamatban. A mi szakcsaládunknak eme leendő nagy szabású béli vigalma valószínűleg a Vigadóban fog megtartani.

Szerkesztői változás. Hazánk mintavarmegyéje, Vasnak ugyancsak mintaszertien szerkesztett lapja, a «Szombathelyi Újságnak» eddigi szerkesztője *Császár József* dr. megvált állásától és a lap új felelős szerkesztője *Pintér József*, szombathelyi egyh. m. áldozópap lett.

Hymen. *Acs János*, a dévai Központi kávéház r. főpincére f. hó 15-én tartja egybekelését *Horváth Aranka* k. a.-al. *Horváth* J. tekintélyes iparos bájos leányával.

Hozzájárulás. A Besztercei Magyar Pincérek Asztaltársasága, mely az összetartozandóság és a szorult helyzetbe jutott kartársak segélyezésére alakult, működésének ugyancsak szép jelét adta karácsonykor, amikor az ottani «Magyar Nőegylet» által rendezett szegény gyermekek felruházásához 35 koronával járult. Az asztaltársaság élén *Kovács József* elnök (vendéglős), *Gál Gusztáv* alelnök (főpincér), *Brecker János* (vendéglős), *Lusztig László*, *Hermann J. Fischer* József, *Krausz Alajos*, *Schüller Lajos* főpincérek stb. állanak.

Wewék... Érdekes levelet kaptunk a multikori számunkban megjelent We-

wék című közleményre, a melyben egy, a mi osztályunkon kívül álló és előkelő tisztviselő állást betöltő egyén a következő nézetét nyilvánítja:

Tisztelt szerkesztő ur! A b. lapjában megjelent Wewék című cikkben érdekes esetként áll és nemcsak a «Fogadó» közönségét, de a kávéházakkal kapcsolatos előkelő társadalmat is közel érinti a Wewék esete. A mit ugyan physiologie és consequenzerüleg csak az tud mérlegelni, a ki figyelmét a kávéházakban töltött ideje alatt az ott szövedő eseményekre is kiterjeszti. Az ily törzslátogatónak a kávéházi indíkszert stb. historikák közt különben oly hamar szembetűn az ugynevezett Wewé, mint a tisztességes hölgynek az őt molesztáló készülő asztalbitétyár. A ki, ha jön a kávéháza, vagy a legelőtt asztalához telep-szik és oly kihívón viselkedik, hogy az intelligens közönség akaratanul is megütözik rajta. De ne adj isten, hogy bestekket asztalához véletlenül más ülön; a kiszolgáló pincér már leszámolást végezhet magával. Az első «cigaretta» vagy a «szetrek» szókra,



Brenner Jenő főpincér, Zenta.



Bors Simon és neje, szállós, B.-Csaba.

ha főpincér nem reptül s szivaros fiu nem perdul, — kész a skandalum s a tulajdonosnál már folyik a szó a borzasztó pincéri figyelmességéről. Nem is szólván a multikori «Fogadó» csetéche hasonlóról, amely következményben ugyancsak hasonló az ott leirtakhoz. Még csak azt kívánom megjegyezni, hogy a mivel közönséget érintő ily Wewéi molesztálásokra, a zöme közönség intelligenciája értelmelegé iránt jóindulatú háskös helyes eljárás követnének, ha némely intemperantiás vendéggel szemben kevesebb szolgálatkészséget tanúsítottának. Sajnos köztudott, hogy nagyobb lapjaink a folyton fölmerülő ily Wewéi csetekre érzékenyek, a mivel pedig mind szociológiai, mind a mi magyart műveltségünk szempontjából épp oly fontos szolgálatot teljesítenének, mint a milyen hálás cselekedet gyakorolt a «Fogadó» művelti közönség érdekében. Maradtam hazaíás és kiváló tisztelettel *E. M. á.* tisztviselő.

A «Budapesti Pincér-egylet» ideig táncvigalmát — küllön — a «Száll. és

vendéglősök Ipartársulatától» — az Andrásy-utú Klivényi vendéglő összes termeiben február hó 26-án tartja.

Egy kereskedő és több vendéglő. F. hó 9-én a héviz-jeruzsalmi Lusztig kocsmáros érdekelten valami *Boros Jakab* is tanuskodott, és pedig arról, hogy a Lusztig kocsmáros és Krausz Iszó főpincér közti leszámolásnál ő is jelen leledzett. — Er, kherem! — kezdte tanuzását — *Boros Jakab* vagyok, Vácán kereskedő és nekem is több vendéglőm van, és így, kherem!... Tudják-e váci vendéglős kársztársaink, hogy Vácán egy *Boros Jakab* nevű szatócs több vendéglő-vel létezik?...

Gyászjelentés. A «Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete» elnöksége és igazgató választmányja hálattal és szomorodott szívvel jelenti, hogy egyik alapítója, a magyar szőlészet és borászati langlelkű apostola, *bellusi Baross Károly* úr, a M. sz. o. e. alelnöke f. hó 3-án reggeli 3 órakor, élete 40-ik évében, Budapestben hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Hála lebegien sirhantja körül!

Remény és szeretet. Ezen a legszebb földi tulajdonokon alapul a lévai «Magyar Remény A.-Társaság», amelyet *Végh Lajos* ottani főpincér alakított. A nemes célu A.-T. az elmúlt karácsonyi ünnepekben nagyon szép sikerű ünnepelt rendezett, melynek alkalmából 14 szegény gyermekét látott el jó meleg téli ruhával. A közel 200 tagot számláló Aszt.-Társaság *Mandel Ignác* elnök, *Makkai Béla* (ügyvédjelölt) jegyző, *Végh Lajos* ellenőr és *Demjén Jenő* gondnoksága mellett teljesített szeretetteljes működését.

Kártya és — halál. Szekeres István, a Tornaljai Fehér hó szállodában volt segédpincér, sok könnyelműségé után, mután karácsony főpincére 50 koronáját is elkártyázta, főbe lötte magát. A hálal azonban nem tartotta méltónak a megbizhatatlan pincért s a golyó csak kisebb sérülést okozott neki.

Tarka hírek. *Vigadó híre.* A fővárosi Vigadónak az az újabb híre, hogy befejeje átalakítására újabb 340.000 koronát szavaztak meg s azt majd «ugyanannyiért» a mi iparunkat illető kontár főv. bizottság a vendéglős iparosok közül kikerülő valakinek ohajtják berbeádni. Jó Bokor bátya sorsához azonban senkinek sincs kedve. —

Diszoklevél. Kévs pincérember jutott még a *Herskovits* Miksa főpincéréhez hasonló csetre, mely Ungváron akkor és ugy történt, hogy az üdeltől kilépő kedvelt főpincért a kedélyes ungvári kollégák megglomáták és a valódi jó kartárs dokumentálására diszoklevéllel tüntették ki.

A büntető törvénytről. A napokban, hogy Eötvös Bálint drt 6 felé- vével sujtotta Justicia, két pincérmény bitorló és pedig Csillag Lőrinc «hatod- féli» és Tábory Jenő «negyedféli» evi

fegyházbüntetésről szereztek maguknak megbizonyosodást.

Lopás. Takós Mihály, szatmári főpincérnek feje alul, a lakásadójának süket-néma fia, 300 koronát kilopott s azzal és több finom ruhájával Debrecenbe rándult át és ott a lopott 300 koronát búbanatában elmulattá. Másnap vasstaverték és hazautaztatá Szatmárra.

A hazai fogadók, vendéglők és kávéházak „Cimtára” (hazai jobb vendéglők és kávéházak *Umutatója*), mely a Fogadó szerkesztősége és kiadóhivatala adatai alapján összeállította leghiteltesebb s a hazai gyárak, nagykereskedők és iparos cégeknek a legmegbízhatóbb szolgálatot teljesíti, megjelenik a Fogadó *Almanach*-jával s egyes példány ára e lap nem előfizetőnek 3 korona.

Kimaradt. Lapunk jelen rovatából nyomdai tévedésből kimaradt: „A hamis *Török-s éltetése*”. E közleményünket jövő számunkban hozzuk.

Egy kocsmáros pöre.

Ésküdtbírói tárgyalás.

A Markó-utcai barna festésű törvénypalotának egyik I-ső em. tárgyalási terme, e hó 9-én szokatlan pörgölőnek volt a színhelye. Aminek a magyarzata abban rejlik, hogy a pörindító és tanúzás berendelt alakjai úgy szokatlanul és úgy állottak az *Igazság* színe előtt, mint a sok zöldmákejet lopva legelt tudatlan fűszök a szabad legelő közepén. Szédelegve és bizonytalanul. Bizonytalanságban annak, hogy az öntudatlan vallomás miatt nem-e őket sújtja az *Igazság* keze.

A mi szakiparunk kipellengérezésére szolgáló ezen ügy ámbár még nincs befejezve s erre nézve a tapasztalt tényekből vont határozott meggyőződésünk, az igazság mérlegének helyesen való billenése, vagyis a jelenleg elmaradt vádolt felmentése. Ha a hévízi „Jeruzsálem” kocsmárosának másmily fogalmai vannak a mai korhaladást illetően, nem vádolt elitéléseért *könyörgő alásan* folyton, hanem a bekés megegyezés lehetőségét sürgeti és kívánja. A felebbezett ügy leendő befejezésénél keservesen fog eszalódi e balga hitében, de még keservesebben esik neki majd az addig rémődő fölszaporodott költségek kifizetése. Mert hogy azt a 400 korona és még ennnyel is többre rugó költséget Lusztig ur fogja fizetni, az *könyörgő alásan!* — szent és bizonyos.

Megmondjuk különben, hogy eme *bizonyosodás* iránti meggyőződésünket honnan merítjük:

A hévízi „Jeruzsálem” Lusztig urnak a nyári évadokon nála alkalmazott főpincérek *keresete* iránti azon szeretetét, amely könyha-i könyvében s más módokon *Krausz* László főpincére azzal is meg-

nyilvánult: Zala, Somogy, Baranya, Veszprém, Fehér- és Vas megyékben, majd minden a nyári üzletkben dolgozó pincér-ember ismeri. Más okok, hogy az ennek ellenkezője bizonyításául felhozott (egy bpesti szálló kávéházában megpezsztetett) tanuk az öntudatos — ha nem is művelt — és világos gondolkodású embereken alul állanak. Nem számítva ide a kövágó-örsi földbirtokosnak diktált és váci szatós ismerősei, akiket különben Lusztigné asszony a férje *hírtelensége* és *gorombasága ki-külvése* megfélemezése szokott fölkeríteni (tanuk szavai szerint), *sem nevelt lényá gazdász* férjét, aki ezidőszent — keszthelyi forrásunként — szintén a pincérmesterségbe önjait átcsepni, s aki előbbi kettővel tanuskodni ez ügyben — illetékelen.

A pör előzménye egyébként abból áll, hogy *Krausz* László, *Lusztig* Salomonnak 1901-ben volt főpincére, a saison közepén lefoglalta a *konyhakkaszakonyvet* s vitte a csendőrség majd a szolgabíróhoz; miután azonban beigazolt sérelmét egyik sem fogadta el, s mert továbbá a pincéri alkalmazottak pénzt is szétkapkodta Lusztig kocsmáros, egy volt szalpak nyíltérben tamadta meg, s emiatt elmaradt ellene.

A két év óta húzódó és saját után elkövetett ezen sérelmi ügy, f. hó 9-én került dr. *Langner* Jenő elnök, *Fauvický* Gyula és *Kendi* Elemér szavazóbírákból álló esküdtbírótság elé, és tárgyalattott egész estig a maga hol boszantó, hol kacagató komikumában. Kacagató volt például az, amikor Salomon ur az ellene irányuló kérdés és feleletekre minduntalan fölugrott és *könyörgő alásan bíró* uroszt. Az egész tárgyalás, mondhatni, Lusztig ur *ugrándozása* és *könyörgéséből* állott, a miért az elnök alaposan meg is akarta büntetni.

Boszantó és csunya körülménye volt a pernek a vádló javára tett tanúzásai eset, amelyből — a korlátolt műveltségű tanuk ingadozó és félénk előadásai folytán — világosan kilátszott a vádoltal való erőösszefüggés s az előre való kitanítás. Még így is megestet, hogy akarattal ellenre is a vádlóra vallottak, kivéve egy roppant tudatlan képű bakát, aki bár az intelligenciának minden csöpp hiányában s a bemagolt szertint úgy vallott, mint a karikacsapás. Ez s a vele bizonyító többi pincértanuk egész nyugodt lelkiismerettel vehették magukra Lusztig kocsmárosnak eme — „*könyörgő alásan*, minden pincér gazember!” — kijelentését.

A vádolt részére bizonyító *Szabó* Sándor bpesti és *Csernovits* Sándor pécsi főpincérek tanúságtétele és a tanuk megeskettése után 2 óras szünet következett s csak ezután került a sor perbeszéd és ítélethozatalra.

A vádolt részéről való hiányos tanúzás és védelem miatt, *Krausz* László 3 napi államfogház és 40 korona pénzbüntetésben marasztaltattott el. A vádolt védője felelőzzet jelentett be mind az ítélet, mind annak indokai ellen. Az elkött lefolyt, de erkölcsi értelemben a vádolt sújtó pereség befejezést este fél 7 órakor nyert.

ÜZLETI HIREINK.

Gábor vendéglős.

Az Uj „Kispipa” gazdája.

A belvárosi újvilág-utcai Hegedűs palotában lévő vendéglő társlajdonosai szétváltak, s Budapest „Kispipa” vendéglője, feltámadt. Az új „Kispipa” gazdája a volt társak egyike, a lapunk elején is bemutatott Klochányi Gábor lett.

Bárha ugyan egyelőre az új Kispipa nem is a boldogult Karikás bátyánk nevezetes Kispipájához hasonló, annak híre már is széles körben ismert, s *Gábor vendéglős* gazdáját nem csak volt szaktársai és ösmerősei, de az Országos és Nemzeti kaszinók valamint a Hungáriai előkelő *Gábor gazdának* ismerős vendégközlensége is szép számmal keresi föl.

Fenti előkelő köröknek különben egy tagja sincsen, aki Klochányi Gábor kartársunkat ne ismerné, aki ugyszólván az ő szeműk láttára fejlődött jó pincérré. Miután három évet a Hungáriában töltött, a Parkklubba került ki, ahol öt éves működése nagyobb részét mint főpincér, míg az utolsó mint a Parkklub kávésa teljesítette. A Nemzeti kaszinóban két ízben és egy húzomban két évig a külön termék főpincére volt, ahonnan az Országos kaszinóba ment s itt az első évet mint fizetőpincér, a másodikat mint főpincér míg egy évet mint üzletvezető tölte. Ugyancsak ily — üzletvezetői minőségben intézte az elmúlt évadban a Wagon-Lits Társaság vendéglőit a Lomnici csucson, ahol az őt kedvelő előkelő körökből szintén többen és gyakran keresték föl.

Ezzal a saját vendéglőjében látogatójak a művelt modoru és tetőtől-talpig jó szakembert, aki a csupa elsőrendű üzletkben szerzett szaktapasztalatait az új „Kispipa”-jában ugyancsak megfelelően igyekszik érvényesíteni. Emre törekvése és szakavatottsága, valamint a modern irányu s jó magyaros könyhája és uradalmi tőkékben szűrt borainak az az eredménye már is meg van, hogy a főváros egy előbb holt, csendes helyén máma a legforgalmasabb utjának megfelelő élénk vendéglő áll. A mi derék *Gábor vendéglős* szaktársunkat és Kispipáját kartársaink szeretetébe ajánljuk.

Uj fogadós. Winkler Ötőttó kiváló szaktársunk, aki hosszú éveket is a

karlsbadi «Hotel Glassauer» üzletvezetője volt, Pancsován megvette a régi jó hírnevű Wittlinger-féle szállodat. A modern szakképzettségű művelt fogadós nemcsak a mi osztályunknak, de a panaszai társadalomnak is diszcre fog valni.

Változás. *Offák* Antal lapunk régi derek barátja, régi jóhírneke örövendő üzenetül a décsi «Ángol» szállodától megált. Az ismert üzenet *Goldstein* úrnak, a beszercei «Magyar király» és «Európa» kávéházak volt törekvő tulajdonosa vette meg s azt f. hó 16-án újítja meg ünnepélyesen.

Vendégül átvétel. Mersich Konrád a Csömöri-ut 7. sz. alatt létező Farkas-féle vendéglőt január 1-én vette át s azt az ő elismert jőborai és konyhája-
val vezeti tovább.

«Attila» kávéház. Üzleteinknél a nemzeti nagyságunkat hirdető historialis névnek közt most már ősi *elenk* is képviselése vannak, még pedig Attila, híres hunkirály nevével. Attila kávéház lett ugyanis a nemrég gazdát cserélt fővárosi Szatony kávéház, amelyet *Kallós* Márkustól ezuttal *Klug* Lajos e hó elején vett át. Egy okkal tehát ismét több, hogy a billiard nemes portját kedvelők szép Teréz-körtü kávéházát az élite publikum még nagyobb szeretettel látogassa.

Besztercén az «Európa» kávéházát *Moldován* Dániel a Gyulafehérvári Hungária szállodának huzamosan időn át volt főpincére vette át. Jeles szaktársunknak, ki szakmánk közügyének is mindig áldoztak barátja volt, sok szerencsét kívánunk.

Bárány Alajos változása. A budapesti «Három bárány» borozó volt derek művész gazdája e hó 6-án megvált fővárosi jó fogalmas üzenetül s a cegledi «Uri kaszinó» vendéglőse lett. Ez a változás egyébként s csak a kaszinó tagjainak szolgálat nagy előnyére, mert Bárány szaktársunkban amilyen megfelelő jó kocsmáros ép olyan kitűnő harmonikai zeneművészt nyertek.

Uj kávé. (*helyreigazítás*) *Birnann* Pülöp, a fővárosi elsőrendű kávéházi üzemeltető, utóbb huzamosan az Andrássy-uti Helvecziának volt törekvő főpincére, f. hó 1-én a Kerepesi-uti *Wekerle*-kávéházat (nem a «Veleucé» mint most számunkban tévesen közöltük) vette át. Uj kávé szaktársunknak kívánunk sok szerencsét!

Eisler Sándor a VII. Szövetség-utca 3. sz. alatt lévő vendéglőt, mely már egy ízben tulajdonát képezte, újból átvette, amely előbbi jó menétét jó magyar konyhája és termelőitől vett boraival már is biztosította.

Apponyi kávéház. A Csömöri-ut és Verseny-utca sarkán lévő Benkő kávéházat *Riegelhaupt* József f. hó 1-én vette át és a régi jó menetnek megfelelően újból alakította át. Az új tulajdonos

üzletét «Apponyi»-ra keresztelte el s azt annak szellemében folytatva már is erősen fellendítette.

Zalaegerszegen a Bárány szállodat, melynek átvételi híret már közöltük, új tulajdonosa *Tósch* Károly, most renováltatja és rendezi be megfelelően. Az új díszit öltő «Bárány» eme szép állapotában rövidesen nyílik meg.

Gari Sándor a Baross- és Szigetvári-utak sarkán lévő Domaier-féle régi jőnévű kávéházat a mult év utolján át vette s azt új berendezéssel és «Szigetvári kávéház» címen vezeti tovább.

Haladás. A mind jobban modernebb irányban haladó kor mindjobban megtermi a maga változásait, amely körülmény a nagy nyilvánosság talákozói a mi üzemeltetők látásuk meg leginkább. A fogadói életnek minden előnyös változása nyilvánul meg Nyírán is, ahol Spitzer és Hauser szaktársaink által vezetett előkéi nőjüvő «Hungária» fogadóban, a modern kényelmet és pompát a maga teljességében találja föl és élvezi, a helybeli valamint az ott megforduló vidéki és utazó közönség. A mi azonban a nagy-számba üzemeltetői- és kávéházi helyiségeit leginkább kedveltek és állandóan látogatottak teszi a valódi kényelemmel párosult szakszerű vezetést a figyelmes kiszolgálást és Spitzer és Hauser szaktársaink pompás jó konyhája és kitűnő bora. Hasonló vezetésű fogadónak hasonló forgalmat kívánunk.

Lang Pali vendéglője. Az előkelő vidéki Hotelleknek elegáns megjelenését főpórtása s az elite pincérvilág ismerős *Lang Pali*-ja vendéglős lett. A Keleti pályaudvar oldalával szembeeső *Verseny-utca 10. sz.* alatti új épületben lévő jó fogalmu kis vendéglőt vette meg, amelyet e hó 6-án nyitott meg. A régi üzletemberből lett új vendéglőlőző — közelebb visszatérünk.

Lakatos Sándor az Almássy-tér 9. alatt lévő Dózsa-féle vendéglőt a mult év nov. elején vette át s azt jó konyha és kitűnő boraival teljesen fellendítette. A «Budapesti Kocsmárosok Ipartársulata» irodahelyisége ugyancsak Lakatos kartsárunk vendéglőjével van kapcsolatban.

Makón az «Otthon» kávéházat, melyet *Fried* Gyula a mult év őszén vett át és rendezett be ujonnan, *Winkler* Jakob e hó elején vette át saját tulajdonába.

A Krisztinavárosi «Kaszinó» vendéglőjét *Pásztor* Endre, a Maramaroszigeti «Korona szálló» étterem huzamos időn volt főpincére 1905. január 1-én vette át.

A Szabari kávéházat a Dohány és Nyári-utak sarkán közelebb *Hajdúská* J. vette át. Az új tulajdonos jó üzlet ember ellemességével és szolid alapon igyekszik az ismert üzlet jó menetét fölemelni.

Városi lövölde-vendéglő címen *Kováts* E. M. a városligeti «Fővárosi pavillon» vendéglőt bérlője a belvárosban, Ferenciek-tere 3. sz., a Király-bazár palotában — egy modern berendezésű vendéglőt nyitott.

Helyváltozások *Budapesten* a soroksári utcai Frisch volt Nagy Lajos) kávéház főpincére állását *Riszt* Antal foglalta el. *Grünva* Marci, a Lipót-körtü Klub-kávéházban segédpincéri állást töltte be. — *Horváth* János a Babáry kávéház nappali főpincéri állását, míg *Gravits* György az ejjeli állást foglalták át. — A Piltényi sörcaernakban (Vigadó-tér) újabb *Riszt* Henrik, *Simon* János és *Lócsányi* Nándor éthordói állást nyertek. — *Gyurink* János kartsárunk a sertesközvágóhídi nagyvendéglő üzemeltető-főp. állását töltte be. — *Krautits* Gyula a Kalász és Récsai kávéház főpincéri állását foglalta el. Az «Apponyi» kávéház főpincéri állását *Pástor* Attyás, míg u. it a s-pincéri állást *Horváth* Ferenc és *Berger* Sándor foglalta el. — *Csudar* Henrik mint előlépt. éthordó Kereszó Mihály vendéglőjében és *Bocsis* Kereszó a Filadelphika kávéházban mint s-pincér nyertek alkalmazást. — *Takács* Lajos a budai «Iona» (volt Otthon) kávéház főpincéri állását töltötte be. Mellette mint s-pincér *Röközy* Ferenc működik.

Nyírán a Hungaria-szálloda, éthelmi főpincéri állását, *Janáczik* Ferenc, míg a kávéházi főp. állást *Kendey* Béla szaktársaink töltte be. U. it az étteremben *Tamaskecs* Géza éthordó és a kávéháza *Winkler* Ferenc segédpincere működnek. *Bálanf* Károly a Korona-szálloda főpincéri állását töltte be, míg mellette az éthordó teendőköt *Udr* László intéri. Ugyanitt mint főpincér, Nagy Béla működik. *Alein* Attyás az Aranyasszony-szálloda főpincéri állását töltte be, míg *Jahonkász* Géza a Nemzeti-szálló főpincéri teendőit végzi. A Degl-féle sörcaernok főpincéri állását *Németh* Adolf töltte be. — *Szabados* a Pannónia kávéházban, 3 évig főpincéri teendőket teljesítő *Winkler* Mihály helyébe, *Tatay* Pál, ottani regg. fizetőpincér lépett. U. it mint reggeli fizetőpincér *Tóth* József és segédpincér *Steiner* Adolf lett. A főpórtási állást *Roth* J. töltötte be. A Honvéd-sörcaernok főpincéri állását *Takács* Mihály intéri. — *Ungvár.* (A P tudósítása). *Bárc* Pál, az Erzsébet-szálló főp. állását töltötte be, míg *Wolf* Lajos, új állásban a New-ork-kávéházban van. *Packay* Lajos mint éthordó, a Korona-szállodában működik.

T. éltáplíró uraknak!

legmelegebben ajánlom a Berkovits-féle legjobbnak elismert

Hektográf-lapokat

és ténakták minden színbén, mely sok idét és munkát megakartó Ezeresben nélkülözhetetlen, mivel ezen Hektográf-lap minéket oldalon többször használható s egy érederőli 100-120 másolat kapható. Lejárás után a Hektográf-lap a *Leméző* és *számláló*, mert *olaj-italia* kőre elzire s ez olajolatos a ténakt teljesen magába szívja. Kimohatatlan ruhajelzések és Schapigráf-tekercsek minden nagyságban.

BERKOVITS KÁROLY

Sokszorosított-készítők, Hektográf-aktúr

Budapest, VII., Sip-utca 11. sz.

Árjegyzék bérmentve. Árjegyzék bérmentve.

Közrovás.

A «Fogadói panaszkönyve»

A Wewékről.

Kedves szerkesztő ur! A mi lapunk mult számban megjelent *Wewé* híret olvasva, — őszinte örvödettem különö, valamint a cikk beküldőjének is. Nagyön ideje már, hogy a Nagyváradon annyira elharagodott ezen kaptatva úgy nyilvánosságára jőjön, amelynek *Wewé* okozói miatt már nagyon sok családos ember kienyert vesztette anélkül, hogy legkisebb okot szolgáltatott volna az

elbocsájtásra. Jól emlékszem az ottani Kispipában való alkalmazásomkor, hogy egy el, *nem fogadott rossz cipő* miatt a "Wewé had" azonnal tömegesen «törzsvendég»-elte magát s Szilágyi János urat, az e pályára akkor lépett vendéglős igyekeztek az elbocsájtásomra birmi's ajánlatot is tettek egy ottan akkor üzletnélküli főpincér kartársam felfogására iránt. Am, volt és mélyen tisztelt főnököm felvilágosítására, Szilágyi ur kéréken visszautasította a Wewék nemtelen ajánlatát, sajnos azonban, egy későbbi betegségemből kifolyólag mégis áldozatuk lettem. Így lett ugyancsak áldozat utodom, Fodor kollega, s még a nyár folyamán a Széchenyi szálló volt főpincér *Sch. L.* majd *Troll* főpincér szaktársaim, nemkülönben a Nemzeti volt főpincér *Rádlér J.* Ezek a t. kollegák s akik még ily hasonló eljárásban résztültek, mind nagyon kevés cipőt, topánkát vagy ruházat tárgyat rendeltek a híres hadat alkotó Wewé kompaniánál, akik nevezzet üzleteknek mind derék és tiszteletr érdemes tulajdonosait ugyancsak tévedése és kényszer helyzetbe hozták. Amde, csak egy legföllebb két esetben, mert az üzletüknek ártó Wewé üzlemlékre ép úgy rájötték mint nek, főpincérek s most ugyancsak ők is a miénkhez hasonló megvetésül viselnek — ezen a Szent László nevezetes városának szintén nevezetes "*Wewé*" specialitásai iránt. Vagyok hazafias tisztelttel Máramarossziget, *Horváth Lajos főpincér.*

Szavahihetőség.

Tekintetes szerkesztőség! Tiszteletteljesen kérem közlésetéveszt jelen soraimnak, amely egy Zotter N. nevű s Kükkéri (vasm.) származása, tehát földibeli pincérre vonatkozik, aki szavát adta, hogy dec. hó 17 — 18-án nálam kisegit, miokbóli segítséget nem is rendeltem. Am, az én földim alaposan felülteztet, mert fenti időben felém se jött s az erős napokban magamnak kellett eleget tenni az üzleti teendőknél, ugy, ahogy lehetett. A *földiölt* nem várt ily eljárás megérdemli, hogy szaktársaim figyelmét a hasonló esetekre föl hívjam. Soraim közlését előre is megköszönve, vagyok hazafias tisztelttel Budapestben, *Schrettnér Márton vendéglős.*

HÉTRŐL-HÉTRE.

Újév.

Megértük ezt az évet is,
Megérünk még tán többet is;
Bár meglehet, hogy jóövre,
Elovadunk felényire.

Bármint legyen, de nem bízom,
Hogy a múltnál ez jobb legyen;
Diába, e nép boldogabb
Üjesteendőre nem virrad.

Boldog újévet kíván ma,
Boldogtalan, boldogságra! —
Hogy kívánja ezt igazán,
Mikor többje éhezik tán.

Mínél több a jó kívánság,
Annál rosszabb a valóság;
Jót kívánva is hazudnak,
Szegények miként az urak.

De amint van, hát csak legyen,
Ki amint tud, akhént tegyen;
Kinek szokása megrögzött —
Éljen mindig Buék között!

Lobermayer József.

„MAGYAR PAIZS“

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Zalaegerszeg.

A Magyar Paizs erős szókimondó, független hetilap; magyar ipart honi termékek véd, magyar szellemet terjeszt minden téren. Évi ára 4 korona. (Legolcsóbb lap.) Szerkesztik: *Borély György* tanár és *Horváth Lajos* Zalaegerszegen.

CEGLÉDI UJSÁG.

Politikai hetilap: Megjelenik minden vasárnap.

Felolcs szerkesztő: *Dr. Molnár Albert.*
Az előföldvidék legjobban szerkesztett és hirdetésre legalkalmasabb lapja.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. ker. Vas-
utca 100 sz.

„NÉPJOG“

Politikai hetilap. Szerkesztőség és kiadóhivatal Kaposvár, Zerge-utca 17. szám.

Somogyvármegye és a szomszédos vármegyek legkedveltebb és legjobban szerkesztett hetilapja. Megjelenik minden vasárnap. Előfizetési díj: Egy évre 8, félévre 4 és negyedévre 2 k.

„SZOMBATHELYI UJSÁG“

Politikai lap. Szerkesztőség és kiadóhivatal Szombathegy, Széchenyi-ter 2. szám.

Szerkesztő: *Dr. Császár József.*
Vas- és Zalavármegyének egyetlen keresztény kath. irányú és legolvasottabb „politikai hetilapja”. Megjelenik vasárnaponként legalább 12 oldalnyi terjedelemben. Ára egész évre 10 kor. Hirdetési árak mérsékelték. A Szombathegyi Ujság-ot tanítók és földművelő gazdák 6 kor. kedvezményes áron rendelhetik meg.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kéziratokat nem adunk vissza. Névtelen levelekre nem válaszolunk.

B. u. é. k. Mélyen tisztelt és azon olvasóinknak és jó barátainknak, akik az újév alkalmából szives üdvözléttükkel halmozták el bennünket s melyeket roppant nagy foku elfoglaltságunk miatt külön-külön nem viszo-

nozhattunk. — hasonló bensői üdvözléttük és szerencsekívánataink illi fejezzük ki A „Fogadó” szerkesztője és kiadóhivatala.

Almanach rendelések. Mindazokat, akik eddig a Fogadó „Almanach”-jára megrendelést — akár a pénz előleges beklüldése mellett, akár közönséges levelezőlap útján eszközöltek — ez uton is értesítjük, hogy a megrendelt *Almanach* (Album) könyvüket e hó végéig, legkésőbbben február 5-ig kézhez fogják kapni.

Kisléány. Azt izenjük a mi iparunk legderékabb kisléányának is, amit már az édes várakozás is iruttak, hogy a *mi könyvünk* minden párakozást fölül fog molni, mind fogva érdemesre tá várn. — akár még két hónapig is. De azért e hó folyamán elkészültünk vele. Szívesebben üdvözöljük mi is.

Pardon! ... (*G. D. L. Sat-Miklós*) Figyelmeztetésére szives köszönet, melyre bitor könyveinkben nem találtunk néhétid, de ha iródtat mégis, a címíró könnyelműségéből történt. A kópé iránt b. elnézését kérjük és szíveslye — B. u. é. k. — *T. G. A. Gy. Lap* újságok is és értesítése is ment. — *Z. F. M. Váradékly.* Lap mindkét ízben ment. A n. sz. leányokkal spēkelt jó helyzetre mi csak örövendük, mert a mi munkánk annál jobban kamatozik a Fogadó olvasójának. Szíveslye üdv. — *B. Gy. Csiksztereda. M. I.* nem felelted el és klüdté is a Fogadót, csakhogy Bukovina nem messze esik onnan s a posta valószínűleg oda vitte. — 3 **Étrend.** A mi *Almanach*-unkban nem a szemnek, hanem a gyákorlatnak vannak az *Étrendek* elkészítve. Étrendjét azért nem használhattuk. — *H. Gy.* né Debrecen. B. rendelését vettük és a klüldés február 5-én eszközöltetik. B. u. é. k. — *L. J. Debrecen.* A pipafüst sok szempontból nem hasznos, így a fehér csipkefüggönyökre sem Ezért a késedelem, ami ugyan nem súlyos dolog, különösen ha a parnaszusa is rászállt a füst. B. u. é. k. — *Cs. J. Petrovcsény.* Szép Erdélyországhoz Almanach csak február 5-én indul. — *L. Ö. Szatmár.* Rendelt l. lapok klüss el nem készülés miatt nem mehettek. — *R. Gy. N. Bányá.* Szives köszönet és a szobáért. Egyszer csak ott leszel. B. u. é. k. — *R. V. Szelesfehérvár. H. I. Körmen.* Üdvözlések jökor jöttek, a többiek jöhetnek. Szíves üdv.

B. J. S. A. Ujkegy. *Aranka* szép név, versének szinte hozzá méltónak kellene lenni. Am az ön „*Arankához*” verse még csak nem is jó... Hogy jó és lapban közölhető legyen, forgassa folyvást és szorgalmasan — ne Homériuszt, vagy a prózában verselő poetákat, — hanem Petőfit, Tompát, Aranyt és a magyar költészet, Vörösmartyt, Garay, Bajza és Csurfelle gyöngyét. Nyelvet, poetikát és poetikai muzsikát ezekből lehet tanulni. Persze — nem egy-ektőre.

KIS HIRDETESEK.

Bérlet

Budapesten az *Üllői-ut 14. sz.ám* alatt lévő „*Arany Sas szálloda*” bérebeadó. — berendezése eladó. Eddigi bérlo 10 000 korona bér fizetett:

Dr. Zsembéry Gyula ügyvéd

az *Üllői-ut 14. sz. há. zárgondnoka.*

Budapest, V., *Nádor-utca 24.*

ÜZLETEK VETELE ÉS ELADÁSA.

Az ezen rovatban közölt hirdetések (eladások) kiadólapunk kiadóhivatalával vannak összekötöztetve s azokról felvilágosítást csak a komoly üzleterező felelősek nyújthatnak.

Jó forgalmu vendéglő Belpsten, mely nagyon élénk helyen áll és jó birneve van, 400 koronáért átadó.